

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň
Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobce

J. P.

zastoupený advokátem JUDr. Josefem Kopřivou,
se sídlem Vodičkova 709/33, Praha 1

proti
žalovanému

Ministerstvo vnitra,
sídlem Nad Štolou 3, Praha 7

**o žalobě proti rozhodnutí ministra vnitra ve věcech služebního poměru ze dne 29. 9. 2016,
č. j. MV-95832-7KM-2016**

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Rozhodnutím ředitele odboru sociálního zabezpečení Ministerstva vnitra ve věcech služebního poměru č.j. OSZ-52282-2/VO-Že-2008, ze dne 6. března 2008, byl podle ust. § 160 zákona č. 361/2003 Sb. o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů (dále jen „zákon“) žalobkyni přiznán ke dni 1. ledna 2008 výsluhový příspěvek ve výši 14.520 Kč, a to v souvislosti se skončením jejího služebního poměru ke dni 31. prosince 2007.
2. Rozhodnutím ředitele odboru sociálního zabezpečení Ministerstva vnitra ve věcech služebního poměru č.j. OSZ-52282-10/D-Ši-2012, ze dne 5. listopadu 2012, bylo konstatováno, že ji dnem 19. listopadu 2012 náleží výsluhový příspěvek ve výši 3.952 Kč měsíčně, a to v souvislosti s přiznáním starobního důchodu rozhodnutím orgánu sociálního zabezpečení Ministerstva vnitra, č.j. OSZ-52282-9/D-Ši-2012, ze dne 5. listopadu 2012.
3. Rozhodnutím orgánu odboru sociálního zabezpečení Ministerstva vnitra, č.j.: OSZ-52282-16/D-Bp-2013, ze dne 7. března 2013, byla výplata starobního důchodu na její žádost zastavena. Žalobkyni byl nadále poskytován výsluhový příspěvek ve výši 3.952 Kč tj. ve výši odpovídající rozdílu mezi starobním důchodem a plným výsluhovým příspěvkem, nikoliv výsluhový příspěvek plný.
4. Rozhodnutím ze dne 3. 6. 2016, č.j. OSZ-52282-33/D-Bp-2016, byla její žádost o obnovení výplaty výsluhového příspěvku ke dni 1. 4. 2013 zamítnuta s odůvodněním, že „*vzhledem k tomu, že již byl podle ust. § 160 zákona č. 361/2003 Sb. stanoven ke dni přiznání starobního důchodu rozdíl mezi výsluhovým příspěvkem a starobním důchodem, který se od tohoto data považuje za výsluhový příspěvek, nemá zastavení výplaty starobního důchodu vliv na výši vypláceného příspěvku*“.
5. Žalobou napadeným rozhodnutím bylo její odvolání zamítnuto s odůvodněním, že zákon „*nezná pojem opětovného přiznání výsluhového příspěvku v plné výši v případě zastavení výplaty již přiznaného starobního důchodu ze základního důchodového pojištění na žádost a není pochyb o tom, že starobní důchod ze základního důchodového pojištění byl bývalé příslušnosti přiznán na její žádost za situace, když pobírala výsluhový příspěvek*“.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

6. Žalobkyně považuje žalobou napadené rozhodnutí za nezákonné, jelikož je v rozporu s ust. § 181 odst. 2 zákona. Žalobkyně nesouhlasí s právním závěrem žalovaného o nemožnosti dalšího přiznání. Skutečnost, že situace, která nastala v jejím případě, není výslovně upravena, nemůže znamenat, že služební funkcionář nemůže aplikovat stávající ustanovení zákona o služebním poměru. Tímto ustanovením je § 160 zákona, který jednoznačně upravuje situaci, kdy poživatel výsluhového příspěvku nemá nárok na výplatu starobního důchodu. Na toto dokonce není potřebné, aby zákon upravoval „*opětovné přiznání výsluhového příspěvku v plné výši*“.
7. Žalobkyně ve své žalobě odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Ads 102/2011-76, ze dne 25. 1. 2012, kterým bylo konstatováno, že pokud je bývalý příslušník poživatelem starobního důchodu ke dni přiznání výsluhového příspěvku, zjišťuje se rozdíl k tomuto dni,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

opačný závěr by totiž vedl k neodůvodněnému zvýhodnění poživatelé důchodu žadajícího o výsluhový příspěvek vůči bývalému příslušníkovi, jenž požádá o starobní důchod až po vzniku nároku na výsluhový příspěvek.

8. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby s odůvodněním, že pokud již bylo o výši tohoto rozdílu pravomocně rozhodnuto, nelze toto rozhodnutí zrušit z důvodu zastavení výplaty starobního důchodu na určité časové období.

III.

Posouzení žaloby

9. Městský soud v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobkyní vymezených námitek, vycházel přitom v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného. V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl městský soud bez nařízení jednání, neboť žalobkyně ani žalovaný na výzvu soudu podle § 51 s. ř. s. nijak nereagovali, má se tedy za to, že s takovým postupem souhlasili.
10. Podle ust. § 160 zák. č. 316/2003 Sb. o služebním poměru příslušníku bezpečnostních sborů ve znění ke dni 3. 6. 2016, nazvaném „Souběh výsluhového příspěvku s důchody“, *při souběhu nároku na výplatu výsluhového příspěvku s nárokem na výplatu starobního důchodu ze základního důchodového pojištění nebo invalidního důchodu se výsluhový příspěvek vyplácí pouze tehdy, jestliže je vyšší než některý z uvedených důchodů, a to ve výši rozdílu mezi výsluhovým příspěvkem a důchodem. Rozdíl mezi výsluhovým příspěvkem a důchodem se zjišťuje ke dni přiznání starobního důchodu ze základního důchodového pojištění nebo invalidního důchodu anebo ke dni úpravy invalidního důchodu při změně stupně invalidity. Jde-li o souběh nároku na výplatu výsluhového příspěvku s nárokem na výplatu starobního důchodu ze základního důchodového pojištění, považuje se ode dne přiznání starobního důchodu ze základního důchodového pojištění za výsluhový příspěvek toliko rozdíl mezi náležejícím starobním důchodem ze základního důchodového pojištění a výsluhovým příspěvkem k tomuto dni a nadále se samostatně zvyšuje podle § 159 bez přihlídnutí k výši důchodu.*
11. Městský soud o žalobě rozhodl rozsudkem ze dne 18. 2. 2020, č.j. 8 Ad 25/2016-31, kterým žalobě vyhověl a žalobou napadené rozhodnutí zrušil, jelikož dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je nezákonné z důvodu nesprávného právního posouzení věci.
12. Ke kasační stížnosti žalované byl tento rozsudek rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 10. 2020, č.j. 1 As136/2020-21, zrušen.
13. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 18. 2. 2020, č.j. 8 Ad 25/2016-31 vyjádřil názor, že *tento příspěvek však nemá nahrazovat dávky ze systému sociálního zabezpečení a ani důchod. Je třeba souhlasit se stěžovatelem, že bylo zcela na rozhodnutí žalobkyně, zda požádá o výplatu starobního důchodu. Jakmile o něj požádala, bylo zřejmé, že se jí výše výsluhového příspěvku sníží. Stejně tak bylo na její vůli, že požádá o zastavení výplaty důchodu a měla počítat s tím, že výsluhový příspěvek se jí nezvýší.*

[23] Pokud by bylo možné dostávat výsluhový příspěvek v plné výši v případě zastavení výplaty starobního důchodu, tato dávka by plnila účel starobního důchodu. Zároveň by tak došlo k situaci, ve které by tyto dávky, které by v podstatě nahrazovaly starobní důchod, nebyly hrazeny z rozpočtu ze systému sociálního zabezpečení, který je k tomu určený, ale přímo z rozpočtu ministerstva vnitra.

[24] Výsluhový příspěvek je sice sociální dávkou (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2014, č. j. 6 As 102/2014 - 39), která je společně s odchodným součástí systému dávek souvisejících s ukončením služebního poměru (srov. nálezk Ústavního soudu ze dne 28. 2. 1996, sp. zn. Pl. ÚS 9/95, N 16/5 SbNU 107, č. 107/1996 Sb.), nicméně nespádá do rozsahu článku 30 Listiny základních práv a svobod (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 7. 2007, č. j. 6 As 55/2006 - 96, č. 1351/2007 Sb. NSS).

[25] Pravidla pro přiznávání a výpočet výsluhového příspěvku jsou proto zcela v dispozici zákonodárce. Pokud by zákonodárce chtěl, aby při zastavení výplaty starobního důchodu byl znovu proveden výpočet rozdílu, aby byl výsluhový příspěvek vyplácen v plné výši, v zákoně by to výslovně stanovil. Jestliže zákonodárce neupravil možnost opětovného vyplácení příspěvku v plné výši v případě zastavení výplaty důchodu, jedná se o jeho svrbované a legitimní rozhodnutí a také správní soudy musejí platnou právní úpravu respektovat a nemohou poskytovat širší uplatnění tohoto institutu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 3. 2018, č. j. 6 Ads 32/2018 - 29).

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

14. Městský soud jsa vázán závěry Nejvyššího správního soudu žalobu dle ust. § 78 odst. 7 zamítl.
15. O nákladech řízení městský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Jelikož žalobce neměl ve věci úspěch, nepřiznal mu soud náhradu nákladů řízení. Žalované, která měla ve věci plný úspěch, potom nevznikly náklady převyšující náklady běžné úřední činnosti. Ani jí tudíž městský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Kasační stížnost je podle § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. nepřípustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem.

Praha 24. listopadu 2020

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.